

Жирдә ин куркыныч жәнлек - кеше, дип кемдер күптән әйткән иде. Арыслан, крокодил корбанны ашарга, исән калу очен үтерә. Кеше үз боеклеген яки тере жаннар остендәге үз хакимиятен, ләззәтен күрсәтергә тели.

Без Ельник районындагы аккош кебек сирәк һәм сак кошнын бу тирәләреннән сулыкларын соя башлавы турында газетабыз битләрендә сойләгән идек инде. Аларга бу матур районнын сулыклары ошаган һәм ерак юлга чыгар алдыннан, биредә яшәп коч жыялар. Үз юлын салу очен коч туплыйлар. Быел да халык бу матур кошларнын күп олешен Комаровка авылы тирәсендәге «Крахмальная», «Светлая» дигән күлләрдә күрделәр. Олкән яшьтәге аккошлар, яшьләр белән бергә, Мокша елгасында да, тирә-яктагы күлләрдә дә йөзүләрен күрәп күпләргә сокланырга момкинчелек булды. Түбәндәге хәл турында сойләми булдыра алмадык. Кышыкка очып китәр алдыннан булды бу хәл. Су ослегендә, боз тунганчы, күлләрнен берсендә балыкчылар ак тапны күрә булганнар. Ул – ялгыз аккош. Кешеләрне үз итеп, якын арага жибәрә торган булган. Очарга да карар итеп куя бу кош, әмма булдыра алмый, башкалары кебек жылы якка китү очен коче житми тослө. Кайбер балыкчылар бу күренешне күзәтеп аптырашта иде: бу нинди хәл бу?! Монын ни икәнән анламадылар; башка аккошлар жылы якларга боз туна башлаганчы ук китеп бетте бит инде.

Тиздән барысы да үз урыннарына бас-ты. Балык тоту сезоны ахырында, кармак белән утырырга яратучыларнын берсе, үлөндә ак тапны күрәп алды. Коймәдә якыннанрак йөзеп килеп, үлө аккошны күрәп ала. Ул кошны коймәгә сала һәм танышларына шалтырата. Табылдык белән нәрсә эшләргә дигән соравына кыска гына: «күмәргә», - дип жавап бирделәр. Балыкчы шулай иткән дә, әмма жиргә салганчы, авыл кешесе аккошны игътибар белән караган. Аккошнын канатлары, түшкәсе белән бергә, ике метрдан артык күлөмдә. Куәтле томшыгы, кочле канатлары, әмма барысына да каршы бер кечкенә генә кургаш шарчыкка каршы кочсез булды. Аккошнын үлөе турында зур ярасы сойли...

Бер-ике ел элек Ләмберә күлендәге каракошларны атулары турында ачынып язган идек. Күпмедер ел элек «Ельниковская трибуна» газетасы авторы, ноябрь азагында, Инерка күлендә боз асты балыгын тотучылар баш остендә, ачы тавыш белән аккош очуы турында язган иде. Мәнә шулай ук ниндидер явыз кешеләр кошнын дустан үтергән һәм ялгыз калган кошнын сонарпарын, йорәк оздергеч тавыш белән, ачынып һәлак булган дустан эзләгән. Бүген язган очракта да, күл остендә ялгыз аккош парын котеп тора... «Аһ...ләкин бүреләр, букадәр үк ерткыч түгелләр... », - дип язып калдыра Муса Жәлил. Бу сүзләрдә хаклык янгырый. Бәлки, мине генә түгел, күп кенә укучыларны да «Ни очен?

» дигән сорау борчыйдыр. «Ит очен?» Базарга, я кибеткә барыгыз да сатып алыгыз. «Чучело – нәрсәгә ул?» Бу кошларнын матурлыклары белән табигатьтә сокланырга, алар очен соенергә кирәк. Аккошны тикмәгә атып ытергәннәр булып чыга...

Н.ХӘЛИЛ